

[Finansministeren.]

statsfinansernes stilling og dertil svarende forkerte vurderinger. Jeg har således set ustrykt stor tilfredshed med, at finansministeriets løbende konto i en måned udviklede sig væsentligt bedre end i tilsvarende måned året før. Det gjorde den også, men den væsentligste grund hertil var, at der var blevet omposteret et betydeligt beløb fra en hensættelseskonto til løbende konto i forbindelse med fornyelsen af et præmieobligationslån. Det glæder naturligvis altid en finansminister at se statens finanser rosede omtalt, men der er jo ikke megen mening i at uddele ros for en ompostering fra én statskonto til en anden — oven i købet en ompostering, som er lovbestemt.

Finansministeriet og nationalbanken har i tidens løb bestræbt sig på at formindske risikoen for fejltagelser af denne art. Mellemværendet mellem staten og nationalbanken udvises for øjeblikket på nationalbankens balance under tre forskellige konti, hvortil kommer nogle, der ikke fremgår af balancen. Indtil slutningen af 1957 var mellemværendet udvist på fire forskellige konti. Den ene af disse — beredskabskontoen — var imidlertid ikke lovbestemt og blev nedlagt sammen med nogle andre ikke lovbestemte hensættelseskonti. Med henblik på at formindske antallet af de kommentarer, der fejlagtigt bygger på udviklingen på kun én af statens konti i nationalbanken, blev der pr. ultimo december 1955 efter aftale mellem finansministeriet og nationalbanken indført den praksis, at nationalbanken samtidig med offentliggørelsen af sin balance i en fodnote offentliggør et sammendrag af de på balancen udviste statskonti. Dette har i nogen grad afbødet virkningerne af den bogføringsteknik, der har udviklet sig, men det sker stadig væk, at selv seriøse kommentatorer bliver vildledt ved, at de betragter udviklingen på løbende konto isoleret, og derved også vildleder offentligheden gennem deres kommentarer. Muligheden for fejltagelser af denne art vil bestå, indtil den sidste hensættelseskonto er opbrugt om ca. 25 år.

Det foreliggende lovforslag tager sigte på at fjerne grundlaget for de misforståelser af den statsfinansielle stilling, som jeg her har givet eksempler på. Når man står over for at skulle simplificere den hidtil benyttede bog-

føringsteknik, var det nærliggende at foreslå, at alle statens konti i nationalbanken blev slået sammen til én konto. Dette har jeg også overvejet, men bl. a. fordi det — som berørt i bemærkningerne til § 2 — er tvivlsomt, om statens reguleringskonto kunne elimineres uden forhandling med den amerikanske regering, har jeg valgt at bevare reguleringskontoen, men konvertere den til en statsforskrivning. Denne statsforskrivning vil efter forslaget blive afdraget regelmæssigt og med faste beløb, således at dens fortsatte selvstændige beståen ikke vil være af interesse for vurderingen af det løbende mellemværende mellem staten og nationalbanken. Danmarks nationalbank — som jeg har holdt forbindelse med under lovforslagets udarbejdelse — er enig i en særskilt postering af det mellemværende, der for øjeblikket posteres på reguleringskontoen. Der er ligeledes enighed om, at en sammenlægning af de øvrige konti vil overflødiggøre den siden ultimo december 1955 på nationalbankens balance anførte fodnote om det samlede mellemværende, idet løbende konto efter denne sammenlægning på fuldt tilfredsstillende måde vil belyse udviklingen af statens løbende mellemværende med nationalbanken.

Det bogholderimæssige resultat af den foreslåede forenkling vil — hvis vi tager udgangspunkt i nationalbankens balance pr. ultimo oktober, men korrigerer for de forventede bevægelser på statens reguleringskonto i resten af finansåret — blive, at reguleringskontoen på 2 900 mill. kr. afløses af en statsforskrivning på 2 800 mill. kr., medens den resterende snes konti, der tilsammen udviser et tilgodehavende for staten på 1 075 mill. kr., vil blive slået sammen til én løbende konto med et indestående på 975 mill. kr. Medens reguleringskontoen i henhold til gældende lovgivning skal nedbringes til ca. 2 300 mill. kr. i løbet af de næste 20 år for derefter kun at gå ned med ubetydelige beløb, vil statsforskrivningen i løbet af 20 år blive nedbragt til 1 800 mill. kr. og derefter fortsat blive afdraget med 50 mill. kr. om året.

Den foreslåede forenkling har kun bogholderimæssige, men ingen økonomiske eller finansielle konsekvenser. Det havde en statsfinansiell virkning og dermed også en videregående økonomisk betydning, at afgifter af